

Nu de kat goed zichtbaar was voor alle vogels, ebde het geschetter na een hoogtepunt snel weg.

Toen ik bijna thuis was (+250 m. verderop) zat er een Merel te zingen, gezien de tijd van het jaar mogelijk een gevolg van de sensatie van de ontmoeting met de kat.

Mij viel de effectiviteit op van het aanvankelijk trekkende-lijstergeluid, gebruikt als een soort contactroep, gevolgd door gealarmeer op de plaats des onheils.

Het aantal Merels schatte ik op enkele tientallen, mogelijk afkomstig uit een park- en stadsgebied van 1 km doorsnee.

De schatting van de grootte van het gebied is gebaseerd op de afstand waarop ik toevliegende Merels waarnam. Gezien het aantal vogels was het gealarmeerd gebied mogelijk nog groter. Of de plaats in het park waar de kat zat misschien toch van belang is als vogelslaapplaats voor de desbetreffende soorten weet ik niet. Het zou én de felheid van de vogels verklaren én de aanwezigheid van de kat. Van Houtduiven weet ik zeker dat ze 200 meter verderop slapen.

Ik vond het geluid van de Merels sterk aan dat van trekkende Koperwieken doen denken, zo hoog boven de huizen.

Zijn de trekkende lijstersoorten met een soortgelijk geluid tijdens de trek ook nog op duidelijke verschillen te onderscheiden? Graag reactie hierop.

Kees Hendriks

WEER LATE SCHOLEKSTER-WAARNEMINGEN

Scholeksters verschijnen in de Kempen doorgaans eind februari, begin maart. Ze vertrekken over het algemeen tot begin september. Tot voor kort bestonden daar slechts twee uitzonderingen op:

- 16-12-'67 1 ex. Goorven (A.Wittgen).
- 07 t/m. 20-12-'85: 1 ex. E-3 strand Eersel, op 16-12 hier 2 ex.!

(H. Prinsen c.s.).

Onlangs is opnieuw een opvallend late waarneming gedaan. Op 22 november 1986 zagen Pierre van de Wielen en consorten een exemplaar bij het Goorven.